

Zondag 4 juli mei 2010
Handelingen 2:42

‘ZE VORMDEN MET ELKAAR EEN GEMEENSCHAP’

Missionair door de Geest (1): echte verbondenheid

Onze samenleving is vol vervreemding en onverbondenheid. Mensen zijn eenzaam en hebben weinig echte contacten. Als de kerk van betekenis wil zijn in zo'n samenleving, is het belangrijk dat ze als geloofsgemeenschap herkenbaar is. Naast actiegericht en de relatiegerichte evangelisatie is vandaag vooral een gemeenschapsgerichte benadering van groot belang.

Vervuld met de Geest

Het is bijzonder dat één van de eerste dingen die gezegd worden van de gemeente na de uitbundige uitstorting van de Geest op de Pinksterdag dat ze een gemeenschap was. Zonder de Geest geen gemeenschap! Het plaatje van de eerste christelijke gemeente ('de schijf van vier': onderwijs, gemeen-

schap, maaltijd, gebed) volgt nadrukkelijk op de bekering, de doop, de belofte van de Geest en de redding uit het verdorven mensengeslacht (2:37-41): er is nu een totaal nieuwe gemeenschap mogelijk!

Koinonia

Letterlijk staat er: 'ze waren volhardend bij de gemeenschap (*koinonia*)'. Volhardend is: ermee doorgaan, volhouden, ook als het moeilijk is, trouw blijven. Allemaal werk van de Geest dus! De *koinonia* is een bijzondere vorm van gemeenschap of verbondenheid. Deze Bijbelteksten kleuren dat nog wat verder in:

- Johannes 13:34-35: de onderlinge liefde van Jezus' leerlingen;
- 2 Korintiërs 13:13: de genadevolle omhelzing van de drie-enige God;
- Filippenzen 2:1-5: de geestelijke verbondenheid in eensgezindheid en bescheidenheid, met de gezindheid van Christus.

De vertaling van de NBV is wat vrij maar bevat daardoor een paar mooie elementen: a) 'vormen': dat is creëren, scheppen, het werk van de Geest waar wij bij worden ingeschakeld; b) 'elkaar': een heel belangrijk woord in het Nieuwe Testament omdat we geroepen zijn 'elkaar' lief te hebben, te vermanen, te verdragen.

Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een **gemeenschap**, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

Handelingen 2:42

Geestelijke basis

Hoe komt deze bijzondere gemeenschap tot stand? Het gaat niet om iets wat je kunt organiseren, maar het is een werk van de Geest waarbij we worden ingeschakeld. Echte verbondenheid, geestelijke gemeenschap kan gaan stromen in bv.: een kleine groep, een missionair team, een pastorale ontmoeting, een kerkdienst, een kerkenraad, een missionair contact etc. Wat gaat daaraan vooraf? Drie basisgedachten (Larry Crabb):

- Het **gebed** is het begin van elke geestelijke werkelijkheid.
- Je persoonlijke **heiligheid** is belangrijker dan je vaardigheden.
- Elk **verlangen** dat we hebben (naar erkenning, geld, macht, sex, een relatie) is ten diepste een uiting van ons verlangen naar God.

Gemeenschap creëren

Op basis van het voorgaande kunnen wij het volgende (geleid door de heilige Geest) doen om een bijdrage te leveren aan het tot stand komen van echte gemeenschap (*koinonia*):

- **Ik aanvaard je.** We gaan het leven van de ander met vreugde binnen, omdat God vol vreugde naar ons kijkt: hij neemt ons zoals we zijn (maar laat ons niet zo). We be- en veroordelen de ander niet. We

durven daarbij zelf kwetsbaar te zijn.

- **Ik zie je.** We zien wat er zich onder de oppervlakte afspeelt: er zijn mooie verlangen en lelijke dingen (het slechte wordt gezien zonder de ander te veroorelen). We hebben hierbij geestelijk onderscheidingsvermogen nodig. We zien de (geestelijke) strijd die gaande is.
- **Ik raak je aan.** We geven aan de ander wat de Geest in ons heeft gelegd: de kracht van Christus, liefde, zegen, wijsheid, bemoediging, een woord van God. Wees hierbij attent op wat de Geest aan het doen is: wees op hem afgestemd in gebed.

Het is een wonder

Zo kan (het is een wonder van de Heer) er werkelijke verbondenheid ontstaan waarin de ander thuis kan komen bij God, in zijn zegenende en liefdevolle omhelzing. Dit is wat mensen nodig hebben!

